

VANLIGA FRÅGOR

Luxemburg den 4 oktober 2018

Årsrapporten för 2017 – Vanliga frågor

1. Vilken roll har Europeiska revisionsrätten när det gäller EU-budgeten?

Varje år kontrollerar vi **EU:s räkenskaper och uttalar oss** om två frågor: huruvida räkenskaperna är korrekta och tillförlitliga och huruvida EU-budgeten har använts i enlighet med reglerna.

Detta utgör grunden för vår **revisionsförklaring**, som vi är skyldiga att avge till Europaparlamentet och rådet enligt artikel 287 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

År 2017 uppgick EU:s utgifter till totalt 137,4 miljarder euro.

2. Har Europeiska revisionsrätten godkänt räkenskaperna för 2017?

Ja.

Vi har intygat att räkenskaperna för 2017 är tillförlitliga (dvs. vi har lämnat ett uttalande utan reservation), vilket vi har gjort för varje budgetår sedan 2007. Vi drar slutsatsen att räkenskaperna för 2017 i alla väsentliga avseenden ger en rättvisande bild av EU:s finansiella ställning och av årets resultat.

Förutom uttalandet om räkenskaperna ska vi också uttala oss – på grundval av vårt granskningsarbete – om huruvida de underliggande betalningarna har gjorts i enlighet med EU:s regler. De senaste åren har den uppskattade felnivån i betalningarna minskat kontinuerligt: 2014: 4,4 %, 2015: 3,8 %, 2016: 3,1 % och 2017: 2,4 %. År 2017 innehöll dessutom en betydande del av de granskade kostnaderna – främst stödrättighetsbaserade utbetalningar – inte några väsentliga fel.

Därför avger vi – för andra året i rad – ett **uttalande med reservation** om betalningarna 2017. Fram till för två år sen har vi varje år sedan lämnat 1994 ett uttalande med avvikande mening om kostnadernas korrekthet och laglighet.

ECA Press

Mark Rogerson – Talesperson T: (+352) 4398 47063

Damijan Fišer – Pressekreterare T: (+352) 4398 45410

12, rue Alcide De Gasperi – L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditors eca.europa.eu

M: (+352) 691 55 30 63

M: (+352) 621 55 22 24

3. Vad är ett uttalande utan reservation/uttalande med reservation/uttalande med avvikande mening?

Ett uttalande ”**utan reservation**” innebär att uppgifterna ger en sann och rättvisande bild och följer reglerna för finansiell rapportering och förvaltning.

Ett uttalande ”**med reservation**” innebär att revisorerna inte kan göra ett uttalande utan reservation, men att de identifierade problemen inte är av avgörande betydelse, det vill säga inte förekommer i hela populationen.

Ett uttalande ”**med avvikande mening**” tyder på omfattande problem.

4. Vad är en ”väsentlig felnivå”?

Som revisionsbegrepp är det den nivå under vilken **felen inte anses ha en betydande effekt**. En väsentlig felnivå är en felnivå som sannolikt påverkar vilka beslut som de tilltänkta användarna av rapporten fattar. Både vi och Europeiska kommissionen använder en väsentlighetsgräns på 2 %.

5. Vad är ”stödrättighetsbaserade utbetalningar/utbetalningar av kostnadsersättningar”?

Vid **stödrättighetsbaserade utbetalningar** bygger betalningen på att vissa villkor är uppfyllda. Betalningarna går exempelvis till direktstöd till jordbrukare (inom Naturresurser), student- och forskningsstipendier (inom Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning) eller löner och pensioner till EU:s anställda (inom Administration).

Vid **utbetalningar av kostnadsersättningar** ersätter EU stödberättigande kostnader för stödberättigande verksamheter. Sådana utbetalningar görs till exempel för forskningsprojekt (inom Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning), investeringar i regional utveckling, landsbygdsutveckling och utbildningssystem (inom Ekonomisk, social och territoriell sammanhållning och Naturresurser) och utvecklingsbiståndsprojekt (inom Europa i världen).

6. Blir EU:s ekonomiska förvaltning bättre?

Ja.

De senaste åren har den uppskattade felnivån i betalningarna minskat kontinuerligt: från 4,4 % 2014 till 2,4 % 2017. År 2017 innehöll dessutom ungefär hälften av de granskade kostnaderna inga väsentliga fel. Vid våra revisioner de senaste åren har vi också konstaterat att internkontrollerna vid Europeiska kommissionen och i medlemsstaterna har blivit betydligt bättre.

7. Men den uppskattade felnivån ligger fortfarande på 2,4 %. Vad betyder det?

2,4 % är en uppskattning av **det belopp som inte borde ha betalats ut** från EU-budgeten eftersom pengarna inte använts i enlighet med EU:s regler och därför inte uppfyller rådets och parlamentets avsikter med den tillämpliga EU-lagstiftningen eller följer specifika nationella regler i medlemsstaterna.

Exempel på typiska fel är betalningar till stödmottagare eller projekt som inte är stödberättigande eller utgifter för inköp av tjänster och varor eller investeringar där reglerna för offentlig upphandling inte har tillämpats korrekt.

8. Betyder det att 2,4 % av EU:s medel har slösats bort?

Nej

Den tolkningen kan vara missvisande eftersom det är stor skillnad mellan "fel" och "slöseri". Vid revisionerna kontrollerar vi om EU:s pengar har använts i enlighet med gällande regler, om kostnaderna har beräknats korrekt och om stödvillkoren är uppfyllda. Det är det procentsatsen 2,4 % handlar om.

En del av felen gäller betalningar som inte uppfyllde stödvillkoren: till exempel att jordbrukare har lämnat felaktiga arealdeklarationer eller att stöd för forskning har gått till ett företag som klassificerats som "litet eller medelstort" men som ägs av ett stort företag. Vi hittade ett sådant fall i Europeiska regionala utvecklingsfondens medfinansiering av lån, som i första hand ska användas till att stödja små och medelstora företag. Ett av de finansieringsinstrument som vi granskade hade dock investerat nästan 80 % av lånen i företag som inte var små eller medelstora.

I de här fallen kan EU-medlen ändå ha haft en viss positiv effekt och lett till viss nytta även om villkoren för användningen av dem inte uppfylldes fullt ut. Å andra sidan kan en del lagliga och korrekta utgifter innebära slöseri med resurser, till exempel om hamninfrastruktur byggs utan lämplig hänsyn till framtida fraktbehov.

9. Hur uppstår fel?

Fel uppstår när personer eller organisationer **inte följer reglerna** när de begär EU-finansiering. För att vara berättigade till EU-finansiering är de skyldiga att följa vissa specifika EU-regler och i många fall även nationella regler. Dessa regler (upphandlingsregler och regler för statligt stöd) ska säkerställa att utgifterna inte hindrar den inre marknaden från att fungera som den ska och att de går till de ändamål som rådet och parlamentet har planerat.

Fel uppkommer **när reglerna inte följs**, till exempel när jordbrukare begär ersättning för en felaktig jordbruksareal, projektansvariga inte följer reglerna för offentlig upphandling eller forskningscentrum begär ersättning för kostnader som inte är kopplade till EU-finansierade projekt. I ett granskat fall hade exempelvis ett småföretag använt en felaktig metod för att beräkna timkostnader och redovisat för många arbetstimmar för några anställda. Dessutom var alla anställda som arbetade inom projektet i realiteten anställda av ett systerföretag som inte omfattades av bidragsöverenskommelsen. I ett annat fall fick en jordbrukare villkorat stöd trots att han inte uppfyllde något av åtagandena om miljö- och klimatvänligt jordbruk.

I årsrapporten för 2017 ger vi fler exempel på fel som konstaterades under våra revisioner.

10. Beror felen på oegentligheter?

I de allra flesta fall gör de inte det.

Oegentligheter är ett uppsåtligt bedrägligt beteende för att få en fördel. Det kan vara svårt att identifiera oegentligheter vid normalt granskningsarbete, men varje år hittar vi ett antal misstänkta fall vid vårt arbete.

För 2017 konstaterade vi 13 fall (11 fall 2016) av misstänkta oegentligheter i de cirka 700 transaktioner som granskades. Alla dessa fall rapporterar vi till Olaf, Europeiska unionens byrå för bedrägeribekämpning, som utreder och följer upp ärendena, vid behov i samarbete med myndigheterna i medlemsstaterna.

11. Både kommissionen och medlemsstaterna har möjlighet att förebygga fel och att korrigerar dem om de uppkommer. Hur stor effekt får det på felnivån?

De korrigerande åtgärder som vidtogs av myndigheter i medlemsstaterna och kommissionen hade totalt sett en positiv effekt på den uppskattade felnivån.

Men om kommissionen, medlemsstaternas myndigheter eller oberoende revisorer hade använt sig av all den information som de hade tillgång till skulle de ha kunnat förebygga – eller upptäcka och korrigerar – en stor del av felen innan betalningarna gjordes.

Om informationen hade använts skulle exempelvis den uppskattade felnivån 2017 ha legat under väsentlighetsgränsen på 2 % för de totala kostnaderna för Naturresurser. Vi menar att det visar att de befintliga kontrollerna är adekvata, men man måste se till att de genomförs ordentligt.

12. Förra året sa ni att revisionsrätten var på väg mot en ny modell för samordnad granskning. Vad har ni gjort annorlunda för 2017?

År 2017 var det första året då en stor del av utgifterna inom alla EU:s budgetområden omfattades av de **nya regler** som gäller för den fleråriga budgetramen för 2014–2020. Internkontrollerna vid kommissionen och medlemsstaterna har samtidigt förstärkts betydligt, och vi räknar därför med att kunna förlita oss mer på dem när vi bedömer kostnadernas korrekthet.

Vårt mål är att tillämpa **bestyrkandemetoden** på hela vår revisionsförklaring, vilket innebär att vi baserar vårt revisionsuttalande på kommissionens (förvaltnings- och kontroll)förklaring.

För 2017 testade revisorerna den nya metoden för sammanhållningsområdet, vilket gjorde att det tydligare framgår var det fortfarande finns brister, både vid Europeiska kommissionen och i medlemsstaterna. Det hjälper till att främja redovisningsskyldighet och ytterligare förbättra förvaltningen av EU:s finanser.

Efter detta första test kommer vi nästa år att **utvidga projektet** till andra utgiftsområden. Detta kommer också att göra det möjligt för oss att lägga mer tid och resurser på "effektivitetsrevisioner", där vi kontrollerar om EU:s åtgärder faktiskt är ändamålsenliga och utgiftsprogrammen ger bästa möjliga valuta för pengarna. I år undersökte vi exempelvis två fall där kostnaden för att transportera material var betydligt högre än materialkostnaden. I det första fallet hade det kostat 152 000 euro att transportera varor som var värda 78 000 euro. I det andra fallet hade det kostat 131 500 euro att

transportera produkter som var värda 70 150 euro. Kontroll av att pengar har använts i enlighet med bestämmelserna är av grundläggande betydelse men inte tillräckligt. Vi måste också titta alltmer på vad som har åstadkommit med pengarna.

Årsrapporten för 2017 och pressmaterialet om den finns på 23 EU-språk på www.eca.europa.eu.